

Ölenlerin Kur'ân'dan hisseleri yok mu?

Serkan Sağlam: “Kur'ân-ı Kerîm'in ölenlere okunması veya okunan Kur'ân'ın ölenlere bağışlanması dînen uygun mudur? Okunan Kur'ân'dan ölüler fayda sağlar mı?”

Erkan Akgül: “Ölenlere Kur'ân okunmaz. Kur'ân'da ve hadiste böyle bir şey yoktur, diyenler var. Bu doğru mu?”

Kur'ân ölülere inmedi; dirilerin ölü hükmündeki kalplerini diriltmek üzere indi. Fakat ölüler de Allah'ın kulları ve onlar da Allah kelâmının feyzine ve saadetine muhtaçtırlar. Bilhassa Müslüman ölülerin, hâssaten hayatlarında Kur'ân'ı kendilerine rehber edinmiş, Kur'ân'dan tefeyyüz etmiş, Kur'ân'ı öğrenmiş ve öğretmiş kimselerin, öldükten sonra Kur'ân'ın feyiz ve sevabından mahrum kalmaları düşünülebilir mi?

Kur'ân'ı ölüler için değil, kendimiz için okuruz; sevabını ölenlerimize bağışlarız. Ölenlerimize duâ ederiz, onlar için rahmet-i Rahmân isteriz, günahlarından mağfiret olmalarını dileriz, varsa azaplarının hafifletilmesini niyaz ederiz, varsa sıkıntılarının giderilmesini talep ederiz, îfâ ettiğimiz ibâdetlerin, yaptığımız hayır ve hasenâtın, okuduğumuz Kur'ân'ın sevap ve feyzini bağışlarız. Bu duâlar ve bağışlamalar, ölenlerimizin bizim üzerimizdeki haklarıdır. Ve elbette kaynağını Kur'ân'dan ve sünnetten alırlar.

İfrata da, tefrite de lüzum yok. Din orta yoldur ve îtidaldir. Biz orta yolu idrâk etmekle yükümlüyüz. Yoksa her şey için ifrat ve tefrit söz konusudur, her meseleyi cerbeze konusu yapmak mümkündür, her şeyi içinden çıkılmaz bir kargaşa haline getirmek zor değildir, marifet de değildir.

Elbette Kur'ân ölülere inmedi. Ve elbette Kur'ân'ı ölenlere tahsis etmek ve ondan hiçbir ders almamak, vahâmetin en dayanılmazıdır. Ve şüphesiz Kur'ân'ı sadece ölenimiz olduğunda hatırlamak, onun dışında ona müracaat etmemek, ona el uzatmamak, onu işlerimizde hakem, amellerimizde kılâvuz, hayatımızda ölçü

kılmamak, onu iki hayatımız için hakikat kaynağı bilmemek, onu rehber edinmemek, onunla gülüp onunla ağlamamak, ehl-i hakikatı ağılattırarak bir gaflet halidir. Elbette Kur'ân'la önce kendi kalplerimizi diriltmemiz lâzım. Ve Kur'ân'ı kendi kalplerimizin hastalığı için şifâ kaynağı yapamamışken, onu ölenlerimize istimdat kaynağı yapmaya çalışmamız, elbette acınacak halimizin resmidir.

Ama bütün bunlar demek değildir ki, ölenlerimize bir buket duâ göndermek için, Allah kelâmından tefeyyüz ve istimdât etmeyelim.

Kur'ân'a kendimizi muhatab ederek okuyacağız, mutlaka okuyacağız; ama onun feyiz ve sevabını ölenlerimize de bağışlayacağız. Bu bizim sevabımızı eksiltmez. Bu mübârek günlerde okuduğumuz Kur'ân hürmetine, ölenlerimiz için mağfiret dileyelim, dünyamız için barış ve huzur isteyelim, Müslümanlar için ferahlık ve aydınlık dileyelim, günahlarımızın affını isteyelim, umduklarımıza nâil olmayı ve korktuklarımızdan emîn olmayı talep edelim. Ve Kur'ân'a öyle bir gönül verelim ki, o bizim hem dünyamız için, hem âhiretimiz için, hem kendimiz için, hem ölenlerimiz için ebedî necât vesîlemiz ve kurtuluş vesîkamız olsun.